

Arrest

**nr. 334 862 van 23 oktober 2025
in de zaak RvV X / IX**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE
Argonnestraat 30
1060 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2025 heeft ingediend om de schorsing en nietigverklaring te vorderen van het overdrachtsbesluit (bijlage 26^{quater}) van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 23 september 2025.

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoeker op 21 oktober 2025 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/84 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing is genomen op 23 september 2025, naar aanleiding van het verzoek om internationale bescherming (hierna: het VIB) dat verzoeker op 27 augustus 2025 had ingediend in België. Verweerder is in essentie van oordeel dat Kroatië, en niet België, verantwoordelijk is voor de behandeling van dit VIB. Hij heeft daarbij toepassing gemaakt van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-verordening).

In de beslissing werd erop gewezen dat *“Betrokkene wordt vastgehouden te Gesloten centrum voor Illegale Steenokkerzeel 127bis om de overdracht aan Kroatië uit te voeren.”*

2. Verzoeker diende op 6 oktober 2025 bij de Raad een verzoekschrift in om de schorsing en nietigverklaring te vorderen van deze beslissing.

3. Met het huidige verzoekschrift van 21 oktober 2025 beroept hij zich, luidens de hoofding ervan, op artikel 39/84 van de Vreemdelingenwet. Het eerste lid van die bepaling luidt als volgt:

“Wanneer bij de Raad overeenkomstig artikel 39/82 een vordering tot schorsing van een akte aanhangig wordt gemaakt, kan hij als enige, bij voorraad en onder de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, bepaalde voorwaarden, alle nodige maatregelen bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten.”

De verzoekende partij *“verzoekt de Raad, krachtens artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet, in uiterst dringende noodzakelijkheid, de tenuitvoerlegging van de betwiste beslissing van 23 september 2025, voor zover deze de overdracht van verzoeker naar Kroatië beoogt, te schorsen, in afwachting van de uitspraak ten gronde in de procedure die hangend is voor de Raad en ingesteld dd. 02.10.2025”.*

De Raad wijst erop dat de vordering zoals bedoeld in artikel 39/84 van de Vreemdelingenwet een accessorium is van de vordering tot schorsing. Er kunnen dus geen voorlopige maatregelen worden opgelegd zonder dat daar een schorsing van de tenuitvoerlegging van de aangevochten akte aan voorafgaat.

Een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bij uiterst dringende noodzakelijkheid zou evenwel slechts mogelijk zijn indien verzoeker gebruik zou hebben gemaakt van de mogelijkheden die de wetgever daartoe heeft voorzien in artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet (het indienen van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats met het oog op zijn verwijdering) dan wel in artikel 39/85 van dezelfde wet (het indienen van een vordering tot voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid met het oog op de versnelde behandeling van een eerder ingediende vordering tot schorsing, indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats) en dit binnen de daartoe voorziene beroepstermijnen.

Uit de bestreden beslissing blijkt, en dat wordt door verzoeker niet betwist, dat hij reeds ten tijde van het nemen ervan werd vastgehouden om de overdracht naar Kroatië uit te voeren. Derhalve was de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel reeds imminent op het ogenblik dat verzoeker in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing. Het kwam hem dan ook toe om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen binnen de daartoe voorziene beroepstermijn. Verzoeker heeft er echter voor geopteerd om een gewone vordering tot schorsing en nietigverklaring in te dienen, om vervolgens te elfder ure -meer bepaald op 21 oktober 2025 om 02u30- de huidige vordering in te dienen, in wezen om alsnog de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing die later die dag zou worden uitgevoerd om 10u en daarbij zowel voorbij te gaan de daartoe geëigende procedure als aan de daarvoor voorziene beroepstermijnen.

Gelet op het voorgaande is de vordering op grond van artikel 39/84 van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

4. Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend vijftientig door:

A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. HERBOTS,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter,

S. HERBOTS

A. WIJNANTS